

Em Đếm Giùm Anh Tình Yêu Bao Nhiêu

Ngày hôm nay: Ngày Ma Ngày Quý. Cảm ơn em mang mặt nạ da người! Em vẫn là con của Đất của Trời, của hai chữ Vuông Tròn, bánh dày bánh chưng ngày Tết!

Ngày hôm nay, ngày ai ai cũng mệt, chỉ mình em phong thái bình thường. Em vẫn là hoa đang nở trong vườn: đóa hồng bạch và...tấm lòng trong sạch!

Anh cảm ơn em đến đây như trang sách / anh mới vừa mở trước mặt, đăm chiêu. Sách nào cũng biểu người ta Thương, người ta Yêu. Em là Tình Yêu cho anh hôn ngày mới...

Em mang mặt nạ da người, em không thay đổi. Em là Hai Bà Trưng, bà Triệu, bà Bùi Thị Xuân lắm liệt! Em là Đinh Bộ Lĩnh đặt tên nước mình là Đại Cồ Việt...hơn một ngàn năm, ai biết để thương yêu?

Ngày hôm nay, buổi sáng, buổi chiều, em là mặt trời vẫn bao nhiêu ánh sáng. Anh vẫn yêu em dù trời chạng vạng / những vì sao khuya không đếm hết nỗi niềm...

Những vì sao khuya mở sáng những đường đêm...anh ly khách, có em, đi sẽ tới / không uống công Mẹ Già mong đợi...dẫu ngày về Cố Quận đìu hiu!

*

Mặt nạ da người em không nhăn nheo, anh tin vậy vì anh đang vuốt, tóc của em tại sao đen mượt, cánh tay em gầy guộc tại sao?

Chúng ta từng ao ước, ước ao: ngày mai đây hay ngày nào, cũng đẹp, một trăm triệu công dân nước Việt / ai cũng hồn nhiên / không ai mang mặt nạ yêu tinh!

Ngày hôm nay sẽ qua chậm hay nhanh, mặc kệ nó / ngày nhân tình thế thái...Trước mặt anh, em là một cô gái, nền Đồng Tước anh khóa lại một Giai Nhân!

Anh đặt xuống bàn tay em một nụ hôn / nòng ấm nhé / gió heo may đang về em ạ! Hai đứa mình ngửa tay ra hứng lá, em đếm giùm anh Tình Yêu bao nhiêu?

Trần Văn Lệ

